

vendighed for Eiendomsbesidderne, ere de under de nuværende Forhold henviste til at søge sekundær Prioritet hos Private, hvad der i mange Tilfælde dels falder dyrere og dernæst ogsaa har den Ulempe for dem, at de ikke faae faste Prioriteter, men derimod kun temporære, mer eller mindre usikre Prioriteter i Henseende til Opsigelse og Sligt. Derfor er der opstaaet Ønske om at danne en Kreditforening, som skulde have til Hensigt at afhjælpe denne Mangel ved at gaa videre, end de nuværende Kreditanstalter gaa, og ved navnlig at ublaane indtil 60 pCt. af Eiendommens Taxationsværdi. Det er altsaa, for at kunne fastsætte Statuter for en saadan Kreditforening, som naturligtvis i sin Indretning maa blive noget eiendommelig, fordi den bærer en større Risiko end de almindelige, at Indenrigsministeren har villet fremsætte dette Lovforslag. Jeg tillader mig derfor, idet jeg isørigt henviser til Lovforslagets Indhold og de samme tilfældige Bemærkninger, paa Indenrigsministerens Begne at fremsætte det.

Formanden: Exemplarer af de tvende Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af: Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn.

Formanden: Det var jo i Behandlingen af Lovforslagets Afsnit III., at vi standsede i gaar. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Kaysen): Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger ved de Vædringsforslag, der ere stillede dels af et Mindretal i Udvalget og dels af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Blom). Af de sidstnævnte er det første Vædringsforslag, der kommer under Dntale, Forslaget under Nr. 4 til § 28. Det er en Forandring af Redaktionen, som jeg anser for en Forbedring af den, Udvalget har, og som jeg derfor kan sige, at Udvalget ikke har Noget imod. Det næste er Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 35 at Tallet 15 forandres til $7\frac{1}{2}$. I § 35 staar, at Altaner, udbvendige Beklæbninger, Gestsner, Nender, Svaler samt Trappetrin, som ligge udenfor Huset, maa ikke udsøres af Træ, medmindre den paagjældende Gjenstand er fjernet 15 Alen fra fremmed Grund. I Loven af 17de Marts 1856 var det ganske forbudt at anvende saadanne Trægjenstande udenpaa Husene, men ved den Forandring, som Loven undergik ved Lov af 21de November 1871, bestemtes det dog, at Tilladelse til Anvendelse af saadanne Trægjenstande gives, naar Afstanden er 15 Alen fra

anden Mands Grund. Det er denne Bestemmelse, som nu er fastholdt. Det er vel ikke muligt for mig at paastaa, at 15 Alen netop er den Afstand, der er absolut nødvendig. Jeg tror derimod, at jeg kan sige, at Brandvæsenet vilde have meget imod, at den indskrænkedes, og jeg ser slet ingen Anledning til at indskrænke den netop til det Halve, til $7\frac{1}{2}$ Alen. Jeg vil derimod tilraade, at man fastholder Bestemmelsen, saaledes som den findes i § 35. Jeg gaar da over til det Forslag, som er stillet til § 41 under Nr. 20 af et Mindretal i Udvalget. I § 41 angives først, at hvert Rum, der indrettes til Beboelse, skal have mindst 4 Alens Høide og forsynes med Vinduer, indrettede til at aabnes ud til det Frie, og saa tilføies i Vædringsforslaget: „Vinduerne samlede Flademaal skal være mindst 1 Kvadratalen for hver 65 Kubitalen, som Rummet indeholder“, Jeg vil tillade mig at nævne de Grunde, som jeg tror kunne anføres mod dette Vædringsforslag. For det første er det en overmaade vanskelig Sag at ville angive et Maal for Vinduer, igjennem hvilke Lyset skal komme ind i et Værelse, for at dette kan have en passende Belysning. Det kommer ikke alene an paa Vinduerne Størrelse men paa Bestaffenheden af det Lys, der kommer ind ude fra. Enhver har gjort den Erfaring, at naar en eller anden Gjenstand fjernes, som stikker for et Vindue, f. Ex. et Hus bliver revet ned, bliver Værelset, hvori man befinder sig, meget lysere, uden at Vinduet bliver større, fordi der kommer et bredere og klarere Lys ind. Vilde man derfor sætte en Grændse, maatte Hensyn tages til, hvilket Lys der kommer ind, om det er frit Dagslys, eller om Lyset bliver brudt ved Hindringer udenfor. Det vil let ses, at det er umuligt at træffe en saadan Bestemmelse. Jeg har ofte set anført, at Minimum for et Vindues Størrelse burde være saaledes og saaledes, og jeg har i den Henseende set forskjellige Tal. Den ærede Forslagsstiller nævner ogsaa Tal, der vare forskellige fra dem, han selv har anført i sit Forslag. Men jeg har aldrig kunnet forstaa, hvad de Mænd, der beskæftigede sig med at stille en saadan Grændse op, lagde til Grund derfor, fordi Bestaffenheden af Lyset spiller en saa overordentlig Rolle derved. Dernæst tror jeg ikke, at der er den ringeste Anledning til at stille et saadant Forslag her. Vi have ikke her i Kjøbenhavn den Svagthed at ville have for faa eller for smaa Vinduer. Smalle Piller og mange Vinduer er den sædvanlige Bygningsmaade her i Kjøbenhavn, og det har sin Grund dels i, at vi leve i en tæt bebygget By, hvor Lyset ikke kommer frit og klart ind, og denne Bygningsmaade modvirkes ikke af økonomiske Hensyn; thi det er ikke billigere at anbringe Murværk istedetfor Vinduer; den Plads, Vinduerne indtage, bliver snarere mere dyr, naar man anvender Mur der. Man kunde da sige, at, naar der ikke er nogen